

VECKOBLADET

Fredag 16 december

Utkommer fredagar

1994 20:e årg.

Lösnummer 2 kr

40

Klockan

fem i tolv

Klockan är nu fem i tolv. Så står det på en skoltavla i en av salarna i Gamla seminariet, och tittar man nogaeft, så visar seminariebyggnadens stora urtavla sedan tre veckor tillbaka på just fem i tolv.

Snart klämtar klockan för denna vackra byggnad, så tidstypisk för den nationalromantiska stil som präglade vårt offentliga byggande under detta århundrades andra decennium.

Eller ska det gå att rädda Seminariet? Det borde vara fullt möjligt, eftersom läget har ändrats, sedan moderater och folkpartister i februari föll för landstingets utpressningsförsök och gick med på rivning – trots sitt tidigare motstånd.

Möjligheterna att bevara byggnaden har på flera sätt ändrats radikalt under året som gått. Den utbyggnad av ett Barn- och Kvinno-Centrum (BKC), som landstinget beslöt om redan 1992, och som våren 1994 skulle rymma 28.000 m² har under året skurits ner med 20–25%, både i byggnadsvolym och i investeringsbelopp.

Stark läkarkritik

Ett betydande antal av kvinnoklinikens läkare och annan personal är starkt kritiska till att slå samman barn- och kvinnovården. SACO-föreningen inom Lunds sjukvårdsdistrikt har vid förhandling om BKC den 27 november framhållit

–att ett mer adekvat namn på BKC är BUM (barn- och ungdomsmedicinskt centrum);

–att man inte accepterar en delning av kvinnosjukvården i en del för obstetrik (graviditet och förlossning) och en gynekologisk del;

–att en sammanhållen KK bör ligga kvar i nuvarande byggnad söder om blocket, och

–att expansionsmöjligheter för vård av nyfödda finns inom KK.

I Läkartidningen nr 47 varnas för den delning av nuvarande sammanhållna intensivvård av vuxna och barn, som skulle bli följden om man istället slår samman barn- och kvinnosjukvård. Planerna i Lund på en uppsplittring av intensivvården bör avvisas, skriver tre överläkare vid IVA på lasarettet.

Landstingets prestige

Landstingets skäl för att riva seminariet, en byggnad som man länge önskat bli av med, var just kravet på omedelbar närhet till centralblocket, dess intensivvård

och operationsavdelningar. Med ett bantat BKC skulle seminariebyggnaden utan vidare kunna ligga kvar och denna närhet ändå uppfyllas. Förutsättningarna för moderaternas och folkpartiets kovändning finns alltså inte längre. Därför bör frågan prövas på nytt. En centermotion med denna innebörd ska behandlas i kommunfullmäktige i januari. Den var uppe i kommunstyrelsen den 15 december, och hade sannolikt föga framgång, liksom i byggnadsnämnden.

Ty landstinget vill ju inte. Det har gått prestige i frågan av sådan dignitet, att huvuden nära på har setts rulla i landstingskorridorerna.

Byggnadsminne?

En annan strategi för seminariebevararna går ut på det faktum att förutsättningarna också har ändrats för en byggnadsminnesförklaring. Ty när riksantikvarien yttrade sig 1988 över Föreningen Gamla

Lunds begäran om en sådan k-märkning, menade man att det behövdes inte, förutsatt att kommunen ger byggnaden skydd i stadsplan. Det var också meningen i den stadsplan som kommunfullmäktige antog 1992, och som regeringen nu på samma fullmäktiges begäran har upphävt. Eftersom kommunen inte längre ger seminariet skydd i stadsplanen, måste det byggnadsminnesförklaras om byggnaden ska kunna bevaras, något som riksantikvarieämbetet ju ändå finner önskvärt.

Domedagsstämning

Gamla seminariet är mycket gediget byggt, murad i tegel och med fasader i mörkt hälsingborgstegel. Hantverket är skickligt utfört, men byggnaden förfaller dessvärre. De tre översta våningarna är nu helt utrymda, och endast gamla möbler och skräp finns kvar. Högst upp i kupolen finns Lunds största duv-

slag, eftersom man trots påstötningar sedan 70-talet vägrat laga de glasrutor som länge varit sönder. Duvträck och fjädrar täcker glastaket och golvet under kupolen och ett unisont kuttrande från ett par hundra duvor fyller rymden i den mörklagda byggnaden med en kuslig stämning. Domedagen synes nära.

Selektiv rivning

Om inte ett under sker och frågan tar en ny vändning, tar byggnadsnämnden upp det vilande ärendet om rivningslov i januari.

Samtliga partier har förklarat att man inte går med på en rivning förrän landstinget verkligen kan visa långtgående planer på att ett BKC verkligen ska uppföras just där. Ingen vill se seminarietomten avripen och utlagd som parkeringsplats i fler år.

Vilka föreskrifter om rivningsmassornas hantering som stadsarkitekten kan komma att utfärda är inte helt klarlagda. Men en miljöanpassad separation av rivningsmaterial måste det bli frågan om, även om vi ännu inte har samma möjligheter till selektiv rivning som i Danmark. Där kan man styra detta med höga depositionsavgifter för osorterat rivningsmaterial.

Intresse har redan anmälts från det vinnande arkitektkontoret för att ta tillvara och använda fasadtegl till den nya astronomiska institutionen vid Gamla vattentornet. Det är byggt av samma material vid ungefär samma tid, 1909–1910. Om det lyckas, återstår att se. Mab & Mya-fabriken i Furulund, sedermera Amu, tog man inte särskilt mycket tillvara av. Sannolikt krävs en hårdare styrning vid upphandlingen, något som kanske kan bli möjligt nästa år.

Rivning ger bitter eftersmak

Om Gamla seminariet rivs, blir det med en bitter eftersmak, var än teglet hamnar, och hur vackert det än återanvänds. Kampen har varit lång och hård, men kanske inte förgäves. Förhoppningsvis har även landstingets hårdnackade politiker och chefstjänstemän lärt sig något när nästa dust ska utkämpas.

Det är bra att vänsterpartiet åter kommit in i landstinget och dess sjukvårdsstyrelse och kan hålla dem i örönen.

Thomas Schlyter

Lundaopera i Galten?

Många småstäder med självaktning byggde för ett sekel sedan en praktfull teater i bästa läge i någon park eller boulevard. Ystad, Landskrona, Borås, Gävle är några exempel.

Lund fick ingen fast teater förrän Folkets hus byggdes till 1970. Stadsteatern, som inte ägs av kommunen, är idag ganska nersliten och saknar en scen värd namnet. Scenen påminner mer om en estrad i en skol aula – en riktig teater ska ju ha lika stora utrymmen bakom scen som framför – och ovanför! Och foajén ska vi inte tala om – det gör Gunnar Sandin i en annan artikel härintill.

Ändå förordas en ombyggnad av Stadsteatern till en fulländad dansscen för att hysa Skånebaletten. Det är många som tror att Stadsteatern trots det aldrig kan bli det kulturella lyft för Lund, som idag eftersträvas. Just på grund av sina begränsningar.

Småteatrarna

Lilla teatern har sedan sitt gästspel på Lufthopperiet under artistnamnet Studentteatern på sextioalet fört en ambulerande tillvaro. Efter en säsong på Gamla Elverket, som verkligen var en lokal lämpad för stor teater, tvingades man in i en gammal banklokal på Stortorget, som med grymt våld förvandlades till vad namnet anger – Lilla teatern. Skändningen av banklokalen har gett egendomliga entréförhållanden, men en acceptabel och intim salong.

Månteatern, en numera ganska fast teatergrupp i Lund, saknar fortfarande lokal, men idéer finns om ett teaterbygge i anslutning till dess kontor och replokal på Mejeriet.

Men var ska Lunds nya stora musikteater ligga? (Kalla den bara inte Lundaoperan, då kommer man ofelbart att se Göteborgsoperan framför sig.) Finns det någon plats, tillräckligt central, och ändå tillräckligt rymlig, för att härbärga ett sådant åbåke på både höjd, bredd och kanske djup för ett källar-garage? (Det sista är inte vänsterpartiets idé).

Folkparksbyggnaden har nämnts som tänkbar teaterlada, men det ligger för långt bort från de traditionella teaterkonsumenternas boplatser. Dessutom är dess traditioner alltför ensidigt förknippade med arbetarrörelsen. (Någon – det kan knappast ha varit en folktartist – har till exempel föreslagit att Folkparken ska byta namn till Trollebergsparken, när den nu ska bli alla lundabornas park).

Lundaopera i Galten

Nej, platsen är naturligtvis Galten, mitt i stan, ett stenkast från Mårtensstorget, och fortfarande obebudd!

"Det enda kvarter i stadskärnan, som vi ännu kan exploatera för något hittills okänt behov", har en känd stadsbyggnadsdirektör i Lund sagt en gång.

Men nu är ju Galten planterad som park? Det spelar väl ingen roll. Den kan lätt rivs upp när den

gjort sitt och tjänat Vårfruskolans elever och personal som ögonfröjd några år. Före sekelskiftet blir det väl i alla fall inte, då behövs inga parkeringsanläggningar heller, för då har bilen tjänat ut som ett alltför resursslukande och egotrippat färdmedel. Då kanske vi också har spårväg ända fram.

Visionen av Lunds Musik- och Dansteater på Galten kittlar redan näthinna hos en del storstads-freakar. Dom som alltså tycker att Lund är den alltför lilla storstaden, och helst skulle bli en ännu Greater City.

Vad lundaborna och invånarna i stadsdel Centrum tycker om Galten användning är nog dessa freakar inte så intresserade av. Medge ändå att det skulle vitalisera debatten ytterligare kring vem som bestämmer om stadens rum och platser. Kampen för parken i Galten är knappast vunnit, förrän den hotas av fantastiska visioner – eller ska man kalla det fantasifoster?

Biopalatset

I sammanhanget kan VB inte låta bli att nämna de senaste planerna på ytterligare ett skådepalats i Lund – Biopalatset med sex salonger, som Sandrews vill bygga på Stortorget! Inte mitt på, utan bakom den vackra Zettervallska fasaden på Stortorget 8, där Boklådan startade. Byggnaden står tom utom i bottenvåningen, sedan Harry Brännmark försatte sin firma Samura i konkurs. Ågaren som nu är ett bankräddningsinstitut, vill exploatera tomten och rev därför ett par av gårdshusen i somras. Planerna på en galleria eller köpgata med underliggande parkeringsgarage är i alla fall skrinlagda. De arkeologiska utgrävningarna skulle bli alltför dyra.

Ett Biopalats är Sandrews konkurrerande motsvarighet till SF:s Filmstaden. I Malmö har ett Biopalats just öppnats på Södergatan, och i flera städer är de två film-distributörerna i stenhård kamp om biobesökarna. Man kan onokligen undra om biomarknaden tål mer utbud, även om intresset ökat starkt de senaste åren att se film på biograf – och förtära popcorn. Bolagen lär tjäna lika mycket på att expandera majskorn.

Idéerna om staden, dess platser och byggnaders användning lär aldrig sina. Under den kommande mandatperioden lär vi ömsom få söka med ljus och lykta efter vettiga användningssätt för kommunens gamla hus, ömsom avvisa eller åtminstone hålla igen på de mest vansinniga förslag som kommer att dyka upp i den sig alltmer återhämtande ekonomin. Det blir en spännande balansgång, där det gäller att inte missa poängerna, de som på sikt kan ge utdelning i en bättre livsmiljö för lundaborna.

Tho

Bokslut

Det drar ihop sig till årsskifte, men det traditionella tankeutbytet i VB med träbrodern *Grr* utblir i år. Förmodligen är han i Norrland för studier av denna erkänt vackra landsända. Jag får detta EU-år byta glöggen mot *Gluhwein* och starta monologer.

Ett bra politiskt år

Det har i stort sett varit ett bra politiskt år, tycker jag. Landet för visserligen illa när den borgerliga regeringen körde ner sig i privatisering och marknadsfilosofi, men ibland behöver det bli sämre för att kunna bli bättre. Borgarna är märkta av sitt misslyckande och vi borde inte behöva se dem på taburetterna nu på några valperioder. Vad som är särskilt glädjande är att valet hade en sådan tydlig prägel av vänstervåg. Det betyder att den nya regeringen har ett politiskt mandat att reda ut ekonomin, inklusive hårda besparingar, men detta med en vänsterprofil.

Det finns, framför allt hos borgare, en föreställning om att socialister har ett antal moraliska defekter. Under vissa perioder har vi t.ex. ansetts vara särskilt sexuellt lössläppta. I nuvarande samhällsklimat gäller att vi skulle utmärka oss för att inte vilja arbeta utan leva på lån, slösande statens pengar. Det är för mig obegripligt: själv är jag en riktigt gammal lutheransk snäljap och vi är många inom vänstern som är likadana. Den främste praktiserande svenske socialisten under det här århundradet, Ernst Wigforss, höll statsfinanserna i en järnhand. Men det är inget sparande när en halv miljon människors arbetskraft går till spillo och det är på den grunden den nya regeringen till slut måste bli bedömd.

God stämning

Inget är så bra som lite framgång och det löper in många rapporter om god stämning både inom vänsterpartiet och inom den socialdemokratiska vänstern. De vanliga smågnällerna och fraktionsstriderna inom vänsterpartiet ligger nere, alla

är upptagna med att försöka göra något konstruktivt.

Finns det då inga farhågor kring regeringen? Jodå, men vad gäller den ekonomiska politiken är det närmast Göran Perssons bakgrund som är ett bekymmer. Jag har nämligen varit i Katrineholm och där var det inte för muntert. Stuvade makaroner med stekt falukorv på Domus, ja och ni vet den där mellansvenska stadsbilden där man inte har en chans att se om man är i Enköping eller Linköping eller Flen och där det förmodligen inte spelar någon roll heller. Kan man ha fullt förtroende för en man med detta i sin ryggseck, är det sådana ideal vi ska eftersträva? Det är samma tvekan jag känner mot Göran Greider, en man som jag annars uppskattar. Men han är från Vingåker!

Odd tar priset

Men EU-omröstningen, det var väl ett bakslag? Nej, knappast. Förbluffande att så många som 47 procent sa nej i detta land där så många alltid gör som överheten säger.

Låt oss i stället glädjas åt att Odd Engström fick Sydsvenskans Europapapir. "Han har kommit ett gott stycke på vägen, arbetarpojken från Skillingmark" som Per T. Ohlsson skrev så nedlåtande. Prismotiveringen är obetalbar: "Med sin förmåga att förena engagemang och eftertanke personifierar han det bästa i Sveriges och övriga Europas intellektuella och demokratiska tradition." Jaha, det skulle alltså vara något speciellt svenskt och europeiskt och demokratiskt med eftertanke och engagemang, till skillnad från t.ex. Nord- och Sydamerika, Afrika, Asien och Australien. Eftertanke och engagemang förresten, Engströms främsta intresse är väl amatörteatern?

Men den stora besvikelsen är naturligtvis att inte "Lundavänner för EU" fick ett hedersomnämmande. Om inte annat skulle man velat ha sett motiveringen. God Jul!

Lucifer

Nytt vin i gamla läglar?

Dansteaterprojektet innebär att stadsteaterns scen ska byggas om. Den ska om jag förstär det rätt bli större och det ska skapas nya utrymmen i anslutning till scenen. Plats för detta finns på den fula ödetomten mot Magle Lilla kyrkogata.

Längst bort från scenen ligger foajé, biljettkassor och entré. Där planeras såvitt jag vet inga förändringar. Det är illa.

Se och synas

Att gå på teatern är en kulturell handling men också en social rit. Det senare torde gälla musik- och dansteater ännu mer än talteater. Kulturfolket tenderar att bortse från den dimensionen och tycks ibland skämmas för den. Ska man inte gå på teatern för den konstnärliga upp-

levelsens skull, inte för att träffa folk visa upp sej själv och finkläningen? Jovisst. Men i takt med att uppvisningsaspekten reducerats, att besöket blivit mindre av social rit, har också den sammanlagda teaterpubliken i Sverige minskat ganska betydligt, trots att scenerna och föreställningarna blivit många fler. (Jag bygger denna uppgift på utredningar och samtal med den erfarna teatermannen Per Lysander.)

Scenen är skådespelarnas rum på teatern. Publiken har två rum, salongen och foajén. Den senare är viktig som ram för uppvisningen, den sociala riterna. I foajén läskar man sej och kunde förr dra ett bloss, men framför allt umgås man, utbyter synpunkter om föreställningen, hämtar andan

»»»»

Folkparken räddad – men byggnaden?

Det var full enighet när fullmäktige i förra veckan beslöt bifalla den socialdemokratiska motionen om att Folkparken ska planläggas som park. Men turerna fram dit har varit många och långa. Två gånger har lundaborna avvisat byggprojekt i parken – en gång på 60-talet, när Riksbyggen hade långtgående planer på bostadshus på tomten, och så nu senast för ett par år sedan, då man kom så långt som till en arkitektävling med nio inlämnade förslag som visades i just Folkparken.

Om inte förr, så insåg då såväl västerborna som stadens politiker i allmänhet, att det vore för grovt att bygga någonting i denna Västers gröna lunga. Och ändå hade de flesta partier röstat för att arkitektävlingen skulle utlysas. För att "pröva" möjligheten att bygga bostäder, som man sa.

Jo nog prövades det och befanns olämpligt. Det vinnande förslaget, som LKF stod bakom, visade egentligen att man inte borde bygga några bostäder alls i Folkparken, utom ett mindre antal norr om byggnaden. Resten av de begärda bostäderna skulle byggas utanför parken, nämligen på parkeringsplatsen mot Värpinge. Det var en klar fingervisning om hur omöjlig LKF:s arkitekter ansåg uppgiften var. Några av förslagsställarna, även tidigare ansedda arkitektfirmor, fyllde hela parken med både punkthus och maffiga höghus. Det var när dessa förslag visades, som västerborna reagerade mot det absurda i idén.

Arkitektävlingen flopp

Efter ett opinionsmöte på Fågel-skolan stod det klart att arkitektävlingen var en flopp, och aktionsgruppen för en levande Folkpark bildades. Det var många ledande västerbor med i föreningen, som få småningom fick sina egna partier att helt backa i frågan. Socialdemokraterna, som har många medlemmar och väljare på Väster som vet vad Folkparken betyder, ställde upp bakom aktionsgruppen, där Ann-Marie Nilsson (s) varit ledande. Hon sitter sedan några år i byggnadsnämnden och har nu också blivit fullmäktiges förste vice ordförande. Marie Olsson (v), som bor på Folkparksvägen är också aktiv i Folkparksgruppen och har efter valet tagit plats i fullmäktige. I torsdags höll Marie ett övertygande brandtal för att Väster ska få behålla sin största park. Och så blev det alltså.

Vad sker med byggnaden?

Byggnaden har ibland i debatten kallats "betongbunker" av dem som inte gillar den. Det har jag lite svårt att förstå, eftersom man inte ser någon betong, utan mest glas, trä och kopparplåt.

Folkparksbyggnaden är arkitektretsars-ganska berömd. Arkitekten, Bengt Edman, har ritat andra hus i Lund som betraktas som tidstypiska för 70-talet, och som faktiskt fått pris. Sparta är ett av hans hus som – märkligt nog – fått

pris. Där kan man väl om någonstans tala om betongarkitektur. Stilen kallas ofta "brutalism". En norsk arkitekturteoretiker har tagit med Folkparksbyggnaden i ett stort verk över skandinavisk arkitektur och betraktar den som ett framträdande exempel på denna stil.

Knepig byggnad

Egentligen är byggnaden ganska omöjlig. Den är ju klart handikappovänlig med många nivåer och branta ramper. Trots det fungerade den utmärkt på 70-talet, när dåvarande vpk hade sina stora förstamajfester och valvaker där. Fast gamla Tyrol, som revs 1976, fungerade faktiskt ännu bättre.

Så småningom svalnade intresset bland lundaborna för de stora evenemang som fritidsförvaltningen försökte arrangera där. Ett problem var väl att man inte lyckades lika bra som gamle nöjespappan Gustav Laneryd som stätt för dansen både där, på Törringelund, på Bökeberg och i Trollskogen.

Sedan Folkparksbyggnaden fungerat som bingolokal på 80-talet har den nu varit stängd och igenbomrad i fler år. Taket läcker och förfaller sprider sig. Om inget görs, måste kanske byggnaden rivras. Och det vore synd. Fastighetskontoret och -nämnden har inte kommit på någon vettig användning för den. LKF föreslog i sitt tävlingsförslag att den skulle byggas om till skola – ett sätt att få ekonomi i det spar-

smakade bostadsprojektet. Men en skola skulle förändra parkens offentliga karaktär rätt mycket.

Arkitektskolan engagerad

Nu är det faktiskt kris för Folkparksbyggnaden. Om den ska gå att rädda, fordras att lundaborna och särskilt alla på Väster, slår sina kloka huvudet ihop och hittar på en vettig användning av Folkparksbyggnaden, som helst också ska vara möjlig att få ekonomi i. I samarbete med arkitektskolan kan man redan i vår få möjlighet att föreslå program för en ombyggnad, och sedan är det tänkt att arkitekturstuderande ska arbeta fram ombyggnadsförslag som utgår både från dessa program och från byggnadens arkitektoniska förutsättningar.

–Kommundelskontor för kommundel Väster, när kommundelsreformen genomförs om ett år är ett förslag från Folkparksgruppen.

–Fritidsgård där den en gång var är en bra användning för den delen.

–Teaterlokal för Skånebaletten eller för Ystadoperan som vill pröva den i sommar, verkar vara andra tänkbara användningsområden för huvudbyggnaden.

VB vill uppmana alla läsare, särskilt på Väster, att fundera extra noga på detta över jul! Kontakta gärna Folkparksgruppen, exempelvis Marie Olsson, tel. 15 24 46 eller Ann-Marie Nilsson, tel. 13 34 72.

Tho

»»»»Teaterarkitekter har för det mesta förstått foajéns betydelse. Det mest magnifika exemplet i våra trakter, ja kanske i hela Sverige, är Malmö stadsteater. Den har yta, den har rymd och ljus, den är vacker.

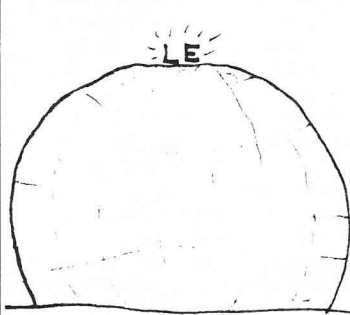
Foajén på Lunds stadsteater har så liten golvyta att publiken får trängas på ett otrivsamt sätt när salongen är fullsatt. Det är lågt i tak och det sipprar inte in särskilt mycket dagsljus från taket.

Det anslutande teaterkaféet är lågt och trångt också det, brickserveringen skapar ingen feststämning och heller inte de drycker som serveras. Rökarna trängs ut på en gata med bilar och en trottoar med ett hav av cyklar.

En förutsättning för att dans-teaterprojektet ska vara kulturellt och ekonomiskt försvarbart är att det många besökare kommer resande utifrån. Det viktigaste är naturligtvis att ensemblen håller en hög konstnärlig klass och får ett gott konstnärligt rykte. Men publiken som satsar tid och pengar ska också trivas som publik. Annars kommer den inte tillbaka.

Huset sätter gränser

Det finns som sagt inga pengar anslagna för att förbättra foajén på stadsteatern i samband med dans-scenens etablering. Sakkunniga personer som undersökt byggnaden säger att det tyvärr inte heller finns

En sfärisk behållare för hetvatten behöver bara bli 29 meter hög

några tekniska möjligheter att bygga ut foajén på bredden och höjden även om det skulle finnas pengar. Huset sätter gränser.

Lund, en stad med snart hundratusen invånare, skulle naturligtvis behöva en fullvuxen teater. Som plats för en sådan har utpekats kvarteret Galten, en spännande tanke.

Det är klart att det inte finns pengar till ett sådant projekt i de närmaste årens kommunala budget. Men frågan är om man inte gör dansteatern en otjänst genom att på obestämd tid hysa in den i en omöjlig byggnad, dit publiken drar sej för att komma av så banala skäl som att publikutrymmena är ogästvänliga.

Gunnar Sandin

Lundagloben

Ska Lunds silhuett från väster prydas av en glob, som i en del andra städer? Tanken har tidigare väckts av Thomas Schlyter, när Lunds Energi AB ville bygga en hetvattenackumulator på Väster i form av ett enormt vattentorn med 54 meters höjd. Självfallet ska akumulatören vara cylindrisk, tyckte Lunds Energi. Den blir billigast så.

Men länsstyrelsen har starka invändningar mot en så hög cylinder, som kommer att störa landskaps-

bilden väsentligt. I det läget har kommunen anlitat en konsult som bemött energibolagets argument. Han finner att en eller flera mindre cylindriska cisterner, eller varför inte en sfärisk behållare, skulle kunna fylla sin uppgift lika bra, nämligen att magasinera hetvatten som produceras när energin är billig. En glob med motsvarande volym skulle bara bli 29 meter hög!

Så frågan om en lundaglob kan faktiskt bli aktuell på allvar, bara Lunds Energi vill bjuda till lite.

Observatoriet inget för pensionärer

I oktober beslöt fullmäktige byta mark med staten. Kommunen övertar observatoriet vid Stadsparken och staten övertar kommunens gamla vattentorn och bygger där en astronomisk institution. Jättebra idé, och kommunen tjänar på bytet!

Genast undrar fastighetskontoret vad man ska använda observatoriet till. Idrottsmuseum har moderaten Benny Jönsson en gång föreslagit. Café för pensionärer tycker fastighetskontoret, så kan man sälja Lilla Cafét på Lilla Tvärgatan till Miljögården.

Pensionärerna protesterade – de vill inte alls deporteras till Stadsparken. Den nya majoriteten har nu gått dem tillmötes och sagt nej.

En sent påkommen tanke verkar bestickande: att i observatoriet och räknekammaren inrymma lokaler för Katedralskolans fysik- och teknikundervisning. Då slipper man bygga den planerade förlängningen av Kattes långa utefter Svanegatan för just detta ändamål, som många grannar klagat över.

Vänsterpartiet har inte tvekat om att medge denna nybyggnad, men den nya idén med observatoriet och räknekammaren strax intill Katte är onekligen ett alternativ. Sannolikt kan kommunen därigenom spara många miljoner. Planen behandlas i kommunstyrelsen den 15 december, och kan tidigast komma till fullmäktige i januari.

Tho

VECKOBLADET Bredgatan 28, 222 21 LUND. Prenumerationspris: 160 kr per år. Insättes på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidskriftsverkstan Svartbrödersg. 3. Tel 046-11 51 59 onsdagar e. kl 18. Fax: 046-14 65 82 Manus kan också lämnas på Bredg. 28 senast onsd. kl 17. Eftertryck av text tillåts om källan anges. Bilder är upphovsmännens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KF-Sigma Sölvegatan 22 Lund Tel. 046-18 41 91.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Håll era löften!

I det samverkansdokument som är grunden för SAPs, Vs och Mps kommunala samarbete de närmaste fyra åren står följande: "Nya vägar skall inte byggas om det inte kan visas att det står i överensstämmelse med Sveriges internationella åtaganden inom miljöområdet." Detta är en formulering som tillkommit på Vänsterpartiets förslag. Nu undrar vi hur samma partier som ställt sig bakom denna formulering kan besluta om en ny väg utanför Stångby. Enligt uppgift i Sydsvenskan röstade en enhällig gatu- och trafiknämnd för ett dylikt förslag.

Det behövs en planskild korsning i Stångby för att underlätta för dubbelspåret och för att minska risken för olyckor. Om detta är alla, oss veterligen, överens. Byalaget i Stångby ska absolut inte blandas ihop med "tåggruppen" på Gunnesbo som försvarar för tågtrafikens uppbyggnad. Det byalaget vill är att ha en planskild korsning inne i byn med så lite ny väg som möjligt. Thomas Schlyter skrev om deras förslag i Veckobladet nr 36. I byalagets presentation av sig själv framgår att de ser vägen i ett större perspektiv som bl.a. innefattar Agenda 21.

Av vilken anledning ska den rödgröna majoritetens partirepresentanter i gatu- och trafiknämnden tvinga på Stångbyborna en väg de inte vill ha? Frågan är berättigad särskilt med tanke på vad som står i samverkansdokumentet om vägar. Finns det inte angelägnare ändamål som kommunalskattepengarna kan användas till?

Vi anser att vänsterpartiet, miljöpartiet och socialdemokratena ska hålla sig till det man utlovar i sitt "regeringsdokument", annars finns det ingen trovärdighet i löftena om en miljövänligare kommun.

*Karin Svensson Smith, ordf. i miljödelegationen (v)
Cecilia Wadenbäck, kommunstyrelsen (v)*

Christine Jönsson (m)

vill dementera att det inte skulle ha hörts ett ord från m och fp om en folkomröstning om kommunalskattenämnden före valet. Det säger hon sig ha krävt vid flera tillfällen.

Ur skägget

Ja, Bertil Egerö (VB nr 38), jag vill med mina skrivelser i VB naturligtvis rättfärdiga mitt arbete för Ja-sidan. Av dem framgår ju att jag inte trivdes särskilt bra i sällskapet.

Bertil undrar om det finns flera lager bakom den skäggsiga fasaden. Inte så värst många tror jag. Det där om cynism kan jag förstås inte neka till, den undgår nästan ingen garvad politiker. Men varför tillåter jag mej att vara cynisk och raljerande mot personer och grupper som normalt är mina bundsförvanter? Jo, för att jag faktiskt blev upprörd över (en stor del av) vänsterns försök att svepa in sej i den blågula, dels besviken över dess ovilja att inse hur långt den ekonomiska integrationen faktiskt har gått, hur blygsamt spelum en liten nationalstat som Sverige har. Det visar att den har förlorat i förmåga till marxistisk analys. Trist.

Flertalet av Röda Kapellets medlemmar sympatiserade med Nejsidan, och utan att något formellt beslut togs såg jag det som naturligt att Kapellet medverkade på demonstrationen i Trelleborg. Eftersom det var huvudlinjen var det viktigt att orkestern var spelbar, med alla viktigare stämmor besatta, och jag var beredd att följa med (och därmed låta Ja-spelningen falla). Men jag är glad att det löste sej på annat sätt.

Att Röda Kapellet delar sej politiskt tror jag hör till ovanligheterna även i framtiden. Men eftersom det finns både mp- och s-anshängare bland medlemmarna finns det en potential för nya uppdelningar. Jag kan t.ex. gott tänka mej att folk ur orkestern bildar (kärnan till) en socialdemokratisk förstamajorkester. Förutsatt förstås att det inte går ut över huvudlinjen, dvs. att vänsterdemonstrationen blir allvarligt lidande.

Gunnar Sandin

Mejeriet är ingen ungdomsgård

"Mejeriet sviker ungdomarna" säger en rubrik i VB nr 39. Anna-Stina Lövén beklagar att Mejeriet har sökt och fått utskänknings-tillstånd och att de inte längre ordnar ungdomsdisco.

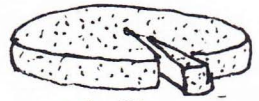
Att vänsterrepresentanter i de sociala distriktsnämnderna försöker dämpa alkoholfödet genom att vara restriktivt med tillstånd är en linje som jag har respekt för. Däremot vill jag upprepa vad som har funnits anledning att säga förr här i VB: Mejeriet är ingen ungdomsgård. Visserligen var det en vanlig ståndpunkt i diskussionen före dess tillkomst och även ett motiv bakom det avgörande bidraget från Crafoordska stiftelsen, men den bör inte vänstern göra till sin. Mejeriet behövs i förstahand som lokal för rockmusiken som självständig, seriös konstform, i andra hand för andra modernare kulturformer. Mejeriet var och är en kulturinstitution som bör motiveras med sådana argument.

Det har förvisso funnits ett samband mellan ungdom och rock, men de flesta rockgenerationerna är numera uppe i den legitimitet alkoholkonsumerande åldern. Ska man tala om svek i Mejeriets fall är det en anklagelse som drabbar inte bara det stället utan alla pubar, restauranger, nationer m.m. dit de unga kan och vill komma.

Tonåringar är modekänsliga. Just nu är det mode med HB och att fester ska spåra ur - se den aktuella händelsen i Kalmar och diverse Luciafester. Jag förstår att de ansvariga på Mejeriet efter sina dåliga erfarenheter inte har lust att ställa till med ungdomsdisco.

Att få ungdomar att hålla sej i skinet är i stället en uppgift för hela föräldragenerationen. Och den bör inte ta sej artificiella uttryck som nattvandringar utan genom att folk i alla åldrar naturligt finns på stan även om kvällarna.

Gunnar Sandin

Recept inför en internationell jul

Italiensk mandel- och chokladtårta

1. 200 g smör och 250 g socker rörs pösigt.
2. Blanda i 5 äggulor, en i taget, och rör om ordentligt mellan varje.
3. Rör i 100 g riven eller hackad mörk choklad och 250 g mald sötmandel (behöver inte skällas om man har brättom).
4. Vispa de 5 äggvitorna som blev över, till hårt skum och vänd försiktigt ner i degen.
5. Häll i väl smörad och bröad springform (med lös botten) och grädda i ugn (150°) i cirka 1 timme.

När kakan svalnat, sikta försiktigt över ett lager florsocker. Kakan kan också skäras upp och bitarna ges ett individuellt lager florsocker.

Underbar i små bitar till en liten kopp starkt kaffe med ett glas kallt vatten (och eventuellt ett glas med något starkt)...

Mikael H

MÖTE MÖTE

KOMPOL-möte för fullmäktigeledamöter och blivande presidieledamöter Må. 19 dec. kl 19.30 på partiokalen. Ämnen: Samverkansdokumentet (med förhistoria) mellans, v o mp presenteras och penetreras. Arbetsformer inför kommande år, såväl inom partiet som mellan majoritetspartierna. Diskussion om det konkreta innehåll i v:s kommunalpolitik.

I början av 1995 kallas samtliga v:s ledamöter och ersättare i kommunala organ till ett nytt möte.

Avgående och omvalda ledamöter ombedes skriva verksamhetsberättelser från sina nämnder inför v:s årsmöte. Manusstopp 5 januari (årsmötet är Lö. 4 februari).

RÖDA KAPELLET. Sö. 18.12 kl 18.45 (kom i tid denna gång). En dryg timmes rep. av Tolvskillingsviten som faktiskt börjar ta sej. Vi provar också en vals av Blå Tåget som Ulf arrat. Därefter glögg och bilder - ta med några orkesterfoton, gärna uppklistrade. Efteråt öl m.m. på John Bull. Första rep. 1995 den 8.1.

VECKOBLADET
Detta nummer gjordes av Rune Liljekvist och Thomas Schlyter.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund.
Onsdag e. 17 till fax 046-14 65 82.
Manus mottas gärna på 3,5" diskett i Word eller WP för Mac eller PC.
Telefon till redaktörerna:
Kajsa Theander 046-13 28 40.
Thomas Schlyter 046-14 75 05.
Vid utebliven tidning ring:
Rune Liljekvist 046-11 50 69.

Julklappsbekymmer?

Svårt att hitta rätt julklapp, eller varför inte satsa på en nyårspresent. Låt oss ge ett förslag:

GE NÅGON EN PRENUMERATION PÅ VECKOBLADET 1995

Du får chansen att ge bort en prenumeration till reducerat pris. Skicka in det inbetalningskort som medföljde förra veckans VB till oss före årsskiftet så ser vi till att tidningen kommer fr o m nummer 1 1995, som kommer 13 jan.